

Sygn. akt IV U 478/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 marca 2014 roku w Ś.

sprawy z odwołania **W. S. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 17 kwietnia 2013 roku, znak: (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

I oddala odwołanie;

II zasądza od W. S. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W. S. (1) odwołał się od decyzji z dnia 5.09.2013 r. w sprawie świadczenia rehabilitacyjnego, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu odwołania podniósł m.in., że 26.10.2012 r. uległ wypadkowi przy pracy, doznając urazu stopy prawej. Nadal odczuwa problemy ze stanem i chodzeniem, musi poruszać się o kuli. Częsty ból uśmierza lekami przeciwbólowymi. Jest pod stałą opieką lekarza ortopedy. Rehabilitacja z NFZ przez dwa turnusy po 10 dni oraz dwa tygodnie prywatnie przyniosły niewielką poprawę. ZUS przyznał mu świadczenie rehabilitacyjne na okres od 24.08.2013 r. do 22.09.2013 r. z czym się nie zgadza i wnosi o przyznanie mu świadczenia rehabilitacyjnego przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy jeszcze przez okres 8 miesięcy..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od ubezpieczonego na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł, uzasadniając to m.in. tym, że lekarze Komisji Lekarskiej orzeczeniem z 22.08.2013 r. uznali, że stan zdrowia uzasadnia przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego w związku z wypadkiem przy pracy na okres miesiąca.

Zaskarżoną decyzją przyznano prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od 24.08.2013 r. do 22.09.2013 r. w wysokości 100 % podstawy wymiaru.

Sąd ustalił:

W. S. (1) w dniu 26.10.2012 r. uległ wypadkowi przy pracy, doznając wieloodłamowego złamania kości piętowej prawej z przemieszczeniem odłamków. Od 26.10.2012 r. był niezdolny do pracy. Okres zasiłkowy zakończył się z dniem 25.04.2013 r.

W dniu 19.03.2013 r. wystąpił do organu rentowego o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną wypadkiem przy pracy. Lekarz orzecznik ZUS w dniu 9.04.2013 r. ustalił, że W. S. jest niezdolny do pracy i w związku z rokowaniem odzyskania zdolności do pracy istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 4 miesięcy, licząc od daty wyczerpania zasiłku chorobowego.

Decyzją z 17.04.2013 r. przyznano W. S. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 26.04.2013 r. do 23.08.2013 r. w wysokości 100% podstawy wymiaru.

W dniu 12.07.2013 r. ubezpieczony ponownie wystąpił z wnioskiem o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego.

Lekarz orzecznik ZUS w dniu 7.08.2013 r. ustalił, że istnieją okoliczności uzasadniające przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego na okres 6 miesięcy, licząc od daty ustania uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Komisja Lekarska ZUS w dniu 22.08.2013 r. ustaliła, że istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 1 miesiąca, licząc od daty ustania uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Decyzją z 5.09.2013 r. przyznano W. S. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 24.08.2013 r. do 22.09.2013 r. w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Od decyzji tej ubezpieczony odwołał się.

Dowód : orzeczenia lekarzy orzeczników ZUS i komisji lekarskich ZUS;

decyzje z : 17.04.2013 r. i 5.09.2013 r. w aktach ZUS – w zał..

Biegły sądowy specjalista chirurg ortopeda rozpoznał u W. S. stan po operacyjnym leczeniu wieloodłamowego złamania prawej kości piętowej i orzekł, że był zdolny do pracy w dniu 23.09.2013 r..

Dowód : opinia pierwotna biegłego – k. 18,

opinia uzupełniająca – k. 30.

Sąd zważył :

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst. jedn. Dz. U z 2010 r. Nr 77, poz. 512) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Bezsporne w sprawie było, że powód uległ wypadkowi przy pracy w dniu 26.10.2012 r. i po wyczerpaniu okresu zasiłkowego był nadal niezdolny do pracy, ale w związku z rokowaniem odzyskania zdolności do pracy korzystał ze świadczenia rehabilitacyjnego przez okres 4 miesięcy od 26.04.2013 r. do 23.08.2013 r. a następnie przez okres 1 miesiąca od 24.08.2013 r. do 22.09.2013 r..

Sporne pozostawało, czy powód odzyskał zdolność do pracy z dniem 23.09.2013 r..

Ustalenie tej okoliczności wymagało wiadomości specjalnych, co obligowało Sąd do ustanowienia po myśli art. 278 § 1 kpc biegłego specjalisty chirurga-ortopedy – mając na uwadze rodzaj urazu, jakiemu uległ powód 26.10.2012 r.

Biegły sądowy – specjalista chirurg ortopeda – po fizykalnym badaniu powoda

i analizie dokumentacji lekarskiej, orzekł, że z dużą dozą prawdopodobieństwa można uznać, że powód był zdolny do pracy w dniu 23.09.2013 r.. Biegły nie stwierdził takiego upośledzenia sprawności organizmu powoda, które mogły stanowić uzasadnienie orzeczenia niezdolności do pracy. Dalsze leczenie i rehabilitacja nie przyniosły poprawy sprawności stawu skokowego prawego, co nie oznacza, że stwierdzony brak pełnej ruchomości tego stawu czyni powoda niezdolnym do pracy. Podawane przez powoda, w trakcie badania, argumenty mające uzasadnić jego tezę o niezdolności do pracy, w świetle aktualnie stwierdzonego stanu przedmiotowego, nie mogą być uznane za słuszne.

Powód wniósł zastrzeżenia do opinii biegłego, ale była to subiektywna, niemerytoryczna polemika laika z wysoko wykwalifikowanym specjalistą. Powód nie złożył żadnej dodatkowej dokumentacji potwierdzającej jego tezę o nieodzyskaniu zdolności do pracy i konieczności przyznania świadczenia rehabilitacyjnego na dalsze 8 miesięcy..

W opinii uzupełniającej biegły odniósł się do zastrzeżeń powoda, wykazując ich całkowitą bezzasadność. Każdy na prawo do oceny stanu swojego zdrowia, ale ocena taka jest subiektywną oceną, która nie ma wpływu na rozstrzygnięcie.

Sąd w całości dał wiarę opiniom biegłego, albowiem są pełne, jasne pozbawione wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniły wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Sąd oddalił wnioski powoda o dopuszczenie dowodu z nowej opinii biegłego sądowego, albowiem przeprowadzenie takiego dowodu zmierzało wyłącznie do przewlekłości postępowania. Sąd nie jest obowiązany dopuścić dowód z opinii kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy opinia już złożona jest niekorzystna dla strony. Potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (tak SN w wyrokach z 15.02.1974 r. oraz 4.08.1999 r. I PKN 20/99 OSNAPiUS 2000/22 poz. 807).

Do kwestionowania prawidłowości oceny opinii biegłego nieodzowne byłoby wykazanie, że opinia okazała się rażąco wadliwa lub w sposób oczywisty błędna, czego powód w najmniejszym stopniu nie wykazał.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie oddalono.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego znajduje oparcie w art. 98 kpc w związku z § 11 ust. 2 i § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... (tekst jedn. z U z 20 ... , poz. 490).